

[Lund Jensen.]

at vi har ratificeret Europarådets konvention.

Som det fremgår af bemærkningerne, og navnlig af handelsministerens fremsættelsestale, har såvel Industrirådet som Landbrugsrådet gjort indsigelse mod den foreslåede udvidelse af patentområderne. Jeg skal ikke forsøge at argumentere mod disse indsigelser — det synes jeg, handelsministeren har gjort på en overbevisende måde i sin fremsættelsestale, som jeg tillader mig at henvise til; blot ønsker jeg at tilføje, at jeg finder det synspunkt, der ligger til grund for protesterne, for ensidigt og kortsynet, idet det kun tager hensyn til hjemlandet. Vel er det rigtigt, at vi gennem en fortsat begrænsning af patentområderne ville få friere spil inden for landets egne grænser, men med den kraftige ekspansion i eksporten, som både landbrug og industri er inde i, lægges tyngdepunktet i stadig højere grad over på eksportmarkederne, og dér må vi jo nødvendigvis respektere eksisterende patentbeskyttelser, så uanset om vi vedtager forslaget eller ej, må både industri og landbrug holde sig à jour med de patenter, der gælder i eksportlandene, og den dag, vi skal ind i en større markedsdannelse, vil vi formentlig blive tvunget til at tilpasse vort patentsystem i den retning, som her foreslås.

For øvrigt giver de betænkeligheder, der er fremført af organisationerne, anledning til at stille det spørgsmål, hvorfor vi i det hele taget skal have en patentlov med de begrænsninger i virksomhedernes dispositionsfrihed, som den fører med sig. Et patent er jo i virkeligheden en eksklusiv monopolbeskyttelse, og som bekendt er monodannelser ikke just det, vi er mest glade for, men i modsætning til de fleste former for monopol rummer patentmonopolet adskillige positive sider. Gennem udstedelsen af patent kommer den pågældende opfindelse til offentlighedens kundskab, så opfinderens muligheder for at hindre en rationel udnyttelse af opfindelsen begrænses. Og i alle tilfælde ophæves eneretsbestemmelsen senest ved patentets udløb, 17 år efter patentets udstedelse, hvorefter opfindelsen vil være til fri afbenyttelse.

Det viser sig da også, at man i alle civiliserede lande både i øst og vest opretholder

patentlove, som man for tiden er i færd med at revidere og modernisere efter samme retningslinjer som det forslag, vi her behandler. F. eks. har både Europarådet og fællesmarkedslandene udarbejdet forslag til konventioner om en fælles europæisk patentlovgivning, som kun venter på en afklaring af markedsproblemerne for at blive sat i kraft.

Jeg skal i øvrigt ikke her ved første behandling komme ind på lovforslagets mangel og meget komplicerede specialbestemmelser, men jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget til vedtagelse, idet jeg dog vil henstille, at man under udvalgsarbejdet søger at finde udveje for oprettelse af en fælles nordisk ankeinstans for at sikre ensartede afgørelser i appelsager.

Også forslaget til ændringer i lov om hemmelige patenter kan jeg anbefale til vedtagelse. Ændringerne går kun ud på at skabe overensstemmelse med det patentlovsforslag, som her er til behandling, og så vidt jeg kan se medfører dette ingen ændring i den gældende praksis vedrørende de såkaldte hemmelige patenter.

Det tredje lovforslag, vi har til behandling, ændring i loven om arbejdstageres opfindelser, går kun ud på at ophæve bestemmelsen om, at loven skal tages op til revision i indeværende folketingsår. Begrundelsen er, at det også på dette område er tanken at skabe en fælles nordisk lovpraksis. Med dette for øje er der ført forhandlinger på nordisk basis, og man er stort set nået til enighed, men da der ikke i de andre nordiske lande kan ventes fremsat forslag i den nærmeste fremtid, forekommer det mest hensigtsmæssigt at udskyde revisionen af loven, til dette er sket.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale de 3 lovforslag til vedtagelse.

Ib Thyregod: Som allerede nævnt af ordføreren for socialdemokratiet er det foreliggende forslag til patentlov resultatet af et nordisk samarbejde, og spørgsmålet om en fælles nordisk patentlovgivning har jo været taget op i Nordisk Råd allerede så tidligt som 1954. Det forslag, der her er tale om, har været behandlet så sent som i 1965 på Nordisk Råds møde i Reykjavik, og grundlaget for lovforslaget er en betænkning fra 1962 angående nordisk patentlov-